

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jednokrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravníštvo „Slov. Naroda“.

„Slovensko društvo“

imelo je v Mariboru dne 29. decembra pod predsedstvom svojega načelnika, g. državnega poslanca dr. Lav. Gregorčica svoj občni zbor. Ko je načelnik na kratko obrisal društveno delovanje in je blagajnik prečital svoje izvestje, vsprejeli so se po temeljitem posvetovanju naslednji sklepi:

1. Povodom bodočih novih volitev v deželni zbor štajerski ima društvo pravočasno sklicati shod zaupnih mož z vsega južnega Štajerja. Na tem shodu se je dogovoriti o jednotnem postopanju pri rečenih volitvah in določiti treba kandidate.

2. Društvenemu vodstvu se naroča, da pazno motri delovanje društva „Südmark“ in če treba, ukrene primerne protinaredbe v svojem delokrogu, ali pa v bodočem občnem zboru stavi predloge v tem oziru.

3. Že skleneni shod vseh slovenskih državnih in občnih poslancev v Ljubljani, da se

določi skupen program, vzame se z zadovoljstvom na znanje, vendar izreka občni zbor željo, da bi ta shod bil še pred zopetnim zborovanjem državnega zbora, torej sredi januarja 1890.

4. Na gosp. Ferka predlog pozivlje se društveno vodstvo, da se potom peticije obrne do obeh hiš državnega zbora zaradi izdatnega odpisa davkov glede vinogradov, po trtni uši, strupeni rosi i. t. d. prizadetih.

5. Občni zbor soglasno izreka zahvalo štajersko-slovenskim poslancem za neustrašnej brambi koristij njihovih volilcev.

Pri volitvi bili so soglasno izbrani dosedanjí odborniki, na kar se je zbor zaključil s trikratnimi živioklici na presvetlega cesarja.

Izmej poslancev bila sta pri zboru navzoča gg. dr. Radey in M. Vošnjak, ki sta mej debato poročala o delovanju deželnega in državnega zbora.

Kolobar liberalnih Nemcev.

Dokler so ostali Čehi pasivni, imenovali so se liberalni Nemci ustavoverna stranka; z ustavovrstvom so se bahali ter kljubu vernosti nasproti ustavi isto spreminjali v glavnih točkah. Kot ustavoverci so vabili Čehje v državni zbor na stališče ustave, katera se je znovala brez njih. Ko pa so se Čehi res odločili ter prišli v državni zbor, nasprotovale jim je ustavoverna stranka, in zagnala je po vsej Evropi krik in vik, ko je ministerstvo izdalo neko jezikovno naredbo za Češko, v zmislu narodne enakopravnosti.

Ko so se pa Čehi postavili na deželnoavtonomno stališče, ali ko so prav za prav težili po razširjanji deželne avtonomije, Nemcem zopet to ni bilo prav.

Ko so hoteli po Wurmbrandu in potem po Scharschmidu utihotapiti predpravo nemščini in s tem uničiti ustavni člen o narodni enakopravnosti, morali so se postaviti Čehi v bran za — ustavo; ali ustavovercem bramba ustave zopet ni ugajala.

Ko so češki Nemci stavili v deželnem zboru češkem uslovja, katerih ne more sprejeti noben Čeh v taki obliki, rekli so, da Čehi delajo Nemcem krivico, in ti so izstopili.

Konečno so začeli Čehi zaresno zahtevati izvršenje svojega zgodovinskega državnega prava, ker so videli, da ustava je sicer v veljavi, ali da liberalni Nemci je ne priznavajo ne Čehom, ne drugim nemškimi narodom. Čehi so po svoji staročeški stranki jeseni l. 1888 sami naglašali, da državno svoje pravo zahtevajo v glavnem zato, da bi vsaj po tej poti prišli do narodne enakopravnosti. To pa liberalnim Nemcem zopet ni bilo prav; začeli so opisovati nevarnosti za državo in sosebno za nemški narod, ki bi nastal vsled tega. Začeli so poudarjati jednotnost države; ta pa da bi se porušila po češkem državnem pravu. Najlepša pa je ta, da so klicali Madjare na pomoč, katerim so pomagali ustvariti duvalizem in so takó državo razkrojili na dve polovici. Duvalizem je nemškim liberalcem — državna jednota, ker jim ugaja.

A kolobar gledé na državno pravo češko izvršili so liberalni Nemci s tem, da so začeli poudarjati zopet svoje ustavoverstvo. Ali ustavo poznajo zopet samo za se. Ustava dovoljuje vsakemu narodu sredstva za gojenje narodnosti in jezika, kot tako sredstvo so poudarjali in še poudarjajo vsaj nekateri Slovani narodno avtonomijo. Ali o tej nočejo nič vedeti „ustavoverci“ nemškega liberalizma. Ko se oglašajo Slovani tu pa tam za staroslovanski obred v cerkvi, kar je svobodno in zagotovljeno po posebnem členu, so liberalni Nemci prvi, ki zaničujejo ta del ustave vsaj nasproti Slovanom v tem ko celó pospešujejo protestantizem, stari katolicizem in druga izpovedanja.

In ako bi se sedaj Čehi postavili v zmislu po grofu Taaffeju danega odgovora na stroga ustavna tla ter zahtevali izvršbo narodne enakopravnosti, bodo isti liberalni Nemci zopet prvi proti tej izvršbi. Zahtevali bodo zopet, da naj pride Scharschmidov predlog na dnevni red. Ta predlog zahteva uzakonjenje nemščine kot državnega jezika, torej privilegij, za kateri ni prostora v sedanji ustavi.

Liberalni Nemci se sučejo po vsem tem v vednem vrtenju ali kolobarju; od ustave skakajo do predprav, katerih ni; zgodovinsko pravo Madjarov odobrujejo, katerega prav za prav ni, pa ugaja Nemcem; deželni volilni red odobrujejo, ker so ga sami ustvarili, kakor ugaja njim. Za nemški

LISTEK.

Volk.

(Češki napisal E. Jelinek, posl. V. Nevin.)

Minili so že tisti časi, ko so na Litvi volk, medved, divji prašič in jazbec letali kakor kuretna po tvoru. Več je bilo tam divje zverine, nego je tisoč imenitnih lovcev v sto letih postrelilo. Tudi je slovela vsa Litva s slavnimi lovci, in res je, kar pripoveduje o „Panu Tadevšu“, Mickiewiczov vojniki mlajše šlahte. Ni jih bilo in jih ni enakih Rejtanu, Belopetroviču, Žegotu, Tarajeviču ali Budreviču. Zajce so streljali v skoku z žepnimi pištolami, divje prašiče so preganjali jedino le s sulico, in tudi za medveda zadoščal je jeden lovec Budrevič. Tako se je to godilo v litevskih gozdih!

Vsekako so k tej lovskej slavi pripomogle za starodavna nekoliko okolnosti, poleg množice divje zveri tudi neprikrajšana svoboda v gozdih. Ni bil gnan v preiskavo in bil zaslišan z vso ošabnostjo, kdor je počil na sosedovej zemlji.

„Saj na Litvi lovec kakor barka v morju

Se pusti, kamer mu drago, prosto po prostoru . . .“

Dasi se je od teh časov vse zelo premenilo,

kar ima litevska plan in gozd, vendar dajem še danes prednost lovu v onih krajinah. Saj na Litvi še ni bil nihče prisiljen vsled nedostatka zverij streljati kuncev!

S tem sem hotel le daleč povedati, da na Litvi nikarte zavreči ugodne prilike k malemu lovu i dandanašnji. Veselo se blodi v teh gostih gozdih in se poskuša sreča lovsko . . .

Tu se mi je nekoč pripetilo, da me dedič Graba, pri katerem sem bil baš v posetu, povabi, da bi šel z njim za polje.

„Streljala bova,“ rekel je dedič, „prehodila bova gozd in nazaj grede posetila pana Hipolita.

„Kdo je pan Hipolit?“

„Moj sesed v tretjej vasi.“

In kaj še?“

„Sveti Pavel.“

„Torej idiva.“

Gostitelj mi poda češko lankastrovko — sam se je tudi oborožil s podobnim orožjem in, utaknivši za pas nož, zviznil na psa.

In šla sva z dvora. Pot se je vila po nemem strnišči in vedla v ravnej črti v gozd. Tam je izginila v gosčavi.

Šla sva dolgo molče, nobeden naju ni izpre-

govoril besede. Bil je namreč moj gostitelj neobičajno malobeseden človek in zato nisem hotel sam razgovarjati se z njim, ne hoteč ga motiti v mislih, v katere je bil skoro vedno utopljen. Pričakoval sem raje, da bi se mu zljubilo samemu izpregovoriti, kar se je godilo vedno po daljšem molčanju. Tu pristavi nenadoma nekaj, izpregovori, vpraša, posluša človeka, in pogovor preneha zopet tako mirno, kakor je nastal. To so nekateri ljudje taki, da nimajo radi, ako se vedno, pogostoma le tako po vetru hvasta. Saj je to dobro. Govori se manj, ali zato boljše. In to svedočilo morem dati panu gostitelju, da, kadarkoli je izpregovoril, govoril je o čem. Iz tega je tudi jasno, da izreki njegovi niso bili nikdar vsakdanje veljave in, da je vsaka njegova opazka zaslužila pozornost.

Moral sem torej tudi pozoren biti na posebno, dasi lakonično karakteristiko njegovega pana sosedu v tretjej vasi, katerega sva imela nazajgrede posetiti. Nazval ga je kratko svetega Pavla — in dosti. Imel sem pač mnogo veselja obsuti svojega gostitelja z gromado vprašanj, veselilo me je kaj izvedeti o tem svetniku še preje, nego ga vidim, ali zdržal sem se. Saj mi on o njem kaj pove, ako bode trebalo.

odlomek na Češkem vedo; druge narodne manjšine v drugih deželah pa prezirajo.

Ali je liberalna nemška stranka poštovati kot zaresna? Ali je vredno, da jo poštujemo osrednje vlade? Ali more biti tako poštovanje v državnem interesu, ko se narodi zaradi napušnosti te stranke razburjajo in trtijo moči sebi in državi na škodo?

Sliši se, da s to stranko se hočejo zopet posebe pogajati za stran sprave s Čehi. To stališče je krivo, in nemška levica sama je bila še lani zato, da se pogajanje vrši v državnem zboru. Nemško vprašanje na Češkem je samo jeden del narodnega vprašanja v Avstriji, in analogno, popolnoma jednako veljavno vprašanje je na Šlezkem, Moravskem in razun Kranjske povsod na Slovenskem, kakor v Istri, Bukovini in Galiciji. Ako bi se vlada hotela pogajati v vsaki teh dežel posebe, bi ne prišla kmalu do konca, dasi je rešitev povsod jednako potrebna. Potem bi pa tudi narodna jednakopravnost trpela, ker bi se ne izvršila enakomerno. To pa bi bilo proti ustavi.

Nemška liberalna stranka se je toliko časa šalila z narodnostnim vprašanjem, da se škoda, ki jo je prouzročila, dá popraviti samo s tem, ako se ta stranka prezira popolnoma ter pošteva jedino ustavo, katera zahteva, da se v državnem zboru, ne pa v deželnih zbiorih izvrši narodna jednakopravnost, in to ne samo za češke Nemce, ampak zajedno in jednako za vse avstrijske narode. Vsako drugo stališče je krivo in vede do tega, da bi razposajeni liberalni Nemci zopet in zopet ponavljali svoj — kolobar. Tega pa narodi ne morejo dopuščati več.

Slovani na Pruskem.

Mi smo vajeni zmatrati pruske Slované za zgubljeno vejo slovanstva, posebno ko pomislimo in vidimo, kako postopa pruska vlada z njimi. Minolo je jedva leto, kar je Prusija izganjala vse Slované iz svojih vzhodnih pokrajin, ki niso bili že popolnoma pomnemčeni, dasi so bili pruski državljani. To se je zgodilo z namenom, da uniči ali vsaj zmanjša slovanski in zlasti poljski živelj v krajih, v katerih se bodo bile glavne bitke v prihodnji vojni. Tu je kazala pruska vlada svojo surovo, brutalno silo. Pri drugih prilikah postopa bolj diplomatsko in lokavo. Sem spada osnova nemškega društva z vladno podporo, ki kupuje zadolžena in se prodavajoča poljska zemljišča, tako da leto za letom vedno več zemlje prehaja v nemške roke. Kar se ne dá pregnati niti na beraško palico spraviti, to pa skušajo na vse načine pomemčiti in to že v nežni mladosti. Da bi laglje to dosegli, vzeti so poljskemu jeziku zadnje ostanke pravic, ki jih je imel do sedaj v narodnih in srednjih šolah. Prej se je vsaj nekoliko predmetov učilo v poljščini v narodnih šolah in v gimnazijah, tako verozakon, ali od lanskega leta se je poljščina popolnem izpodrinila iz šole. Radi tega postopanja pruske vlade bi človek mislil, da mora slovanska narodnost izginiti na Pruskem. Toda statistika uči, da to ne gre tako, kakor pruska vlada želi. Čim večji pritisk, tem večji odpor se kaže tam posebno pri življi poljskem.

Vlada pruska je namreč 20. maja 1886. l. odredila, da se zbero natanko vsi podatki o narodnih šolah, koliko otrok govori samo nemški jezik, koliko jih govori nemški in še kak drugi jezik in

In res je povedal.

Jedva sva šla pol vrste, ustavi se dedič grabovski, povzdigne glavo in, mahnivši z roko, izpregovori nekako tako-le:

„Tu bodele videli človeka stare vere. Učinjena svetost... ta pan Hipolit, ne obredna, marveč resnična. Vse njegovo življenje je nepretrgana vrsta dobrih del, in ako ne čuti v sebi veselja srečnih ljudi, to gotovo le zato, da ne more storiti ljudem toliko dobrega, kolikor bi hotel. Jedva mu je še ostala streha nad glavo in malo zemlje, da se preživlja. Da bi pripustil njegov zet, davno bi je bil že vrgel za siromaške otroke. Kupili so od njega dvor in zemljo in dali so mu to v užitek. Inače... ne vem... ne vem. Ko je Hranovka pogorela, postavil je dvanajst koč s svojimi stroški svojim kmetom... in lepši koč, lepših nego te, katere so zgorele. Kjer je stiskala koga kaka beda v vasi, vedno je bil vsakemu svetim Pavlom. Ne govorim o stoterih dogodkih, o letu 1863... tega ne more storiti šlabčič tako skromnega imena. Sam si je neredko izposodil in platil visoke obresti (Leib je najboljši pri tem opravil), le da bi inim v stiskah pomagal.“ (Dalje prih.)

koliko jih govori sam kak nemški jezik. Številke, ki jih priobčjuje Berolinski dopisnik, poljskega časnika „Słowo“ nam jasno govoré.

Vseh učencev narodnih šolah pruskih je bilo meseca maja 1886. leta 5,082.252. Iz tega števila je govorilo samo nemški 4,426.679, samo poljski 503.064, to je 9.90%, poljski in nemški 72.740, to je 1.48%. Samo litovski je govorilo 12.754 učencev, to je 0.25%, litovski in nemški 2828.

Ako hočemo spoznati vspeh germanizacije pri slovanskih in neslovanskih narodih v Prusiji, moramo primerjati te številke s številkami prejšnjih let, ko je bilo ljudsko številjenje, to je bilo leta 1861, 1867 itd., kajti tu so se vsakokrat objavile številke posameznih narodov, kakor Poljakov, Čehov, Litovcev itd.

Iz tega primerjanja vidimo, da se je število Litovcev zmanjšalo od leta 1861, kajti omenjenega leta so bile v vzhodni Prusiji še čisto litovske naselbine, kakor v Gumbinskem in Drakenskem okrogu, a zdaj so že izginile. V okrogu Goldabskem je bilo takrat 1700 Litovcev in v Stolypinskem 3631; leta 1886. se je našlo 240 učencev v teh okrogih, ki so govorili nemški in litovski in le 27 govorečih samo litovski. Torej je palo v 25 letih število Litovcev skoro za 2/3. Še bolj je izginil litovski živelj v Vistruckem (Insterburg) okrogu, kjer je bilo leta 1861 3.329 Litovcev, a leta 1886 samo 68 učencev, ki so znali samo litovski. Tudi v drugih okrogih izginjajo Litovci, le ob meji ruski se ohranjujejo v prejšnji sili, pa tudi tu se širi vedno bolj znanje nemškega jezika.

Ravno tako žalostna je usoda Lužičanov v Lignickem in Frankobrodskem (nad Odro) okrogu. V Sgorelickem (Görlitz) okrogu je bilo 1886. leta le 5757 otrok, ki so znali razen nemškega tudi lužički jezik; a v Gubinskem samo 138. V Kalauškem okrogu je bilo 1889 učencev, ki so govorili samo lužički in 20, ki so govorili tudi nemški. Najbolje uspehe je napravila germanizacija v vaseh Spremberskega okroga, kjer je bilo le 109 učencev ki so govorili le lužički in 1200 utrakvistov. Najbolj krepko se držijo Lužičani v okrogih Hotebuskem Rotenburgskem in Vojereckem; v Hotebuskem okrogu je bilo namreč 5461 učencev govorečih samo lužički in 1182 utrakvistov; v Vajereckem okrogu je govorilo 2109 učencev samo po lužički, 847 oba jezika. Sploh priznavajo nemški statistiki, da živi še v Prusiji okolu 75000 Lužičanov, v Saksoniji pa 48 tisoč.

Češki živelj zanima posebej 3 okroge v Šleziji, to je Kladski (Glatz), Ratiborski, i Glubčicki (Leobschütz). Sploh se more reči, da Čehi obdržujejo svojo narodnost tudi v Prusiji in germanizacija pri njih ne dela nikakih ali jako slabe uspehe, kakor ravno v Glubčickem okrogu, kjer je bilo 809 učencev samo češki govorečih in 1394 sposobnih obeh jezikov. V Ratiborskem okrogu pa je govorilo 6828 učencev samo češki in 1040 tudi nemški, a v Kladkem 512 češki in 310 nemški.

Pri omenjenih malih narodih torej germanizacija, dasi počasi, pa vender napreduje. Pri nekaterih kakor pri Litovcih in Lužičanih to ni čudno, ker nimajo nikake podpore od svojih soplemenikov v literaturi, in so obkroženi od sovražnih narodov, teže gre to pri Čehih, ker imajo blizu svoje sopleme in literaturo, iz katere si lahko prisvajajo narodno omiko za silo tudi izven šole.

Kar se pa tiče Poljakov priznavajo sami germanizatorji, da jih ne morejo raznaroditi vzlic vsem naporom. Tudi tu nam številke govore. Leta 1871. je bilo 360,528 učencev, ki so govorili izključno poljski in 70.659, ki so umeli v 6. letu svojega življenja tudi nemški. Leta 1886. to je čez 15 let se je število prvih pomnožilo za 143.076 učencev, a drugih samo za 2.081.

Te številke nam jasno kažejo, da germanizacija vzlic vsem naporom in pritiskanju ali morebiti bolje rečeno radi njih ne napreduje. Tu lahko vidimo, kam vodi slepo in strastno zatiranje tujih narodnostij. Ne le bogata poljska literatura brani in čuva Poljake na Poznanjskem in v zapadni in iztočni Prusiji pred germanizacijo, temveč tudi, kar je tukaj glavna stvar, domača narodna vzgoja. Z materinim mlekom se otrok napaja tudi v ljubezni do domačega jezika in ljubezni do svoje domovine pa ne samo v ljubezni, temveč tudi v sovraštvu do svojih zatiralcev in preganjalcev. Bismarck je sicer v svojem življenju premagal že mnoge neprijatelje in raznovrstne protivne sile, ali te sile on še ni dovoljno spoznal in kakor se kaže, ne bo je tudi

zmagal, — gotovo ne dokler bo on živ — a potem podeli oni, v katerega rokah se nahajajo osode mogočnih in slabih narodov tudi zatiranim Slovanom boljo bodočnost.

Kaj si moramo torej pri licemerni frazi „Magdeb. Zeit.“ misliti, ki piše, „da je pruska vlada potrdila razne zakone, ki bi branili, da bi Poljaki ne podavili nemškega naseljenja na Poznanjskem in zapadnem Pruskem“, nam ni treba izrekati. Saj vi vemo, kdo davi druge narode, le pravega imena si ne upajo rabiti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. januarja.

Nemške kmetске občine volile so pri dopolnilnih volitvah za deželni zbor češki kandidate, katere je priporočil eksekutivni odbor. Volitve so se v vseh okrajih udeležili skoro vsi volilni možje.

Glavni zbor zveze bivših **Graških tehnikov** sklenil je resolucijo, da se tehničkim velikim šolam dajo jednake pravice z vseučilišči in da bodo smeje dajati tudi doktorske diplome. Doktorji tehničnih znanstev naj bi imeli jednake pravice, kakor drugi doktorji. Izpitanim in diplomovanim inženjerjem naj bi se pa sedaj brez novega izpita priznal doktorski naslov.

Vnanje države.

Po poročilih iz Belegagrada, se je ondu zadnje dni razširjala vest, da boče ministerstvo dati ostavko. **Srbska** vlada in regentstvo se baje ne moreta sporazumeti ob imenovanji novih državnih svetnikov, regentstvo se hoče strogo držati ustave, po kateri državni svetnik more postati le oni, ki je že deset let bil v državni službi. Vladi pa to ne ugaja, ker mej radikali je le malo mož, ki bi že deset let službovali in bi na ta način v državnem sovetu opozicija dobila večino. „Agence de Belgrade“ pa odločno oporeka vse vesti o ministerskej krizi.

Vojno ministerstvo **rusko** skrbi marljivo, da se vsa izpraznjena častniška mesta takoj popolnijo. Zaradi tega se je že več odpuščenih in rezervnih častnikov zopet vsprejelo v aktivno službo. Mnogo častnikov prestavilo se je pa k preustrojeni vojaški straži. Nemški listi temu velik pomen pripisujejo, ker kaže, da Rusija hoče vedno biti kolikor moč pripravljena za boj.

V nedeljo je bil v Toulousu voljen senatorjem **francoski** minister notranjih zadev Constans. Dobil je 603 glase, njegov monarhistični nasprotnik pa le 357 glasov. Constans ni mislil napovedati kandidature. Še le v soboto je za vabilo prijateljev svojih se bil pripeljal v Toulouse in ondu volilcem razlagal svoj program. On je za sporazumljenje republikanov mej seboj. Duhovščina sedaj vlada ne zatira, temveč le zahteva, da tudi duhovščina spolnuje zakone. Za ločitev cerkve od države se njemu sedaj čas ne zdi ugoden. Pred vsem se bode pa kaj moralo storiti za kmete, ki so rešili republiko, po mestih bode pa trebalo gledati, da se zboljša stanje delavcem. Vlada in zbornica se bodeta morali pred vsem baviti z narodnogospodarskimi vprašanji.

Alzacija in Lorena imata še le nekaj let zastopnika v **nemškem** zveznem sovetu. To zastopstvo se je pa tema deželama le začasno dovolilo in tu imata njihova zastopnika le posvetovalen glas. Sedaj pa baje hoče vlada Alzaciji in Loreni dovoliti stalno zastopstvo v zveznem svetu. Njijina zastopnika pa tudi sedaj še ne bodeta imela pravice glasovanja. Ta pravica se bode Alzaciji in Loreni še le tedaj priznala, kadar bodo volitve za državni zbor pokazale, da prebivalstvo teh dveh pokrajin ni več sovražno Nemčiji. Do tega samo je pa najbrž še precej daleč.

Vodja opozicije **angleške** Gladstone praznoval je zadnje dni minolega leta osemdesetletnico svojo. Pred 57 leti je bil prvi pot voljen v parlament kot zastopnik volilnega okraja Newarškega. V javni službi je bil, predno je kraljica Viktorija zasedla prestol, bil je v Plelovem ministerstvu. Pred 36 leti je bil že zakladni kancelar in leta 1863, pa prvi pot ministerski predsednik. Sedaj je še duševno in telesno krepak, dasi je izpolnil že 80 let, samo posluh mu malo peša.

Če tudi so Nemci v **Afriki** Buširtja ujeli in obesili, vender še s tem niso uničili nasprotnikov svojih, Arabci se pripravljajo, da pod vodstvom Benama Henrija napadajo Nemce. Ta arabski načelnik ima zbranih 6000 oboroženih mož in utegre Nemcem še velike sitnosti delati.

Dopisi.

Z Vrhnike 31. decembra. [Izv. dop.] Lepa navada premožnih, spominjati se o veselih dogodkih, praznikov ali drugih spomina vrednih dnevih tudi onih, katerim posvetna sreča ne cvete, katerim marveč osoda pot življenja le premnogokrat z vsem drugim posiplje nego s cveticami, — ta lepa navada širi se po naši milej domovini bolj in bolj. Saj beremo kaj pogostokrat: In so blagi dobrot-

niki oblekli ali pogostili siromake, tam je podaril velespošt. mož lepo in z vsem potrebnim preskrbljeno hišo bolnikom v porabo in zopet drugje so milosrdne gospe z osobno požrtovalnostjo preskrbele revnim otrokom zimsko obleko, toplo kosilo, itd. Plemeniti dobrotniki, kojim je Vsemogočni poveril premoženje, slovesnosti dneva ne praznujejo samo unanje, na videz, marveč z lepimi dejanji človekoljubnosti in krščanske ljubezni. In to je pravo, to je blago in plemenito!

Tacega dobrotnika skazal se je letošnje božične praznike našim revnim otrokom preblag. gospod Jožef Gorup, veletržec na Reki.

Imenovani preblag. gospod poslal je, kakor je „Slov. Narod“ že objavil, gosp. županu Jelovšek-u o priliki sv. Miklavža 100 gld., in to z naročilom, da naj se ta denar obrne za revne učence in učenke Vrhniške šole.

To darilo se je po prizadevanji gosp. župana in gosp. predsednika kraj. šol. sveta, Karola Kotnika, tudi prav koristno porabilo.

Letošnja huda zima je kakor drugod, tudi pri nas nemilo zadela revno prebivalstvo, ter mu skoro ves zaslužek po opekarnicah in žagah ustavila. Nasledek tega je občutljiva beda, ki je po mnogih hišah zavlada in ki se posebno pri šol. mladini v pomanjkanji obleke in obutala razodeva. Kaj srečna je bila zatorej misel merodajnih gospodov, za podarjeni denar kupiti revnim otrokom tople obleke. Namera ta izvršila se je takoj in to na splošno zadovoljnost otrok in starišev. V ponedeljek pred Božičem vršilo se je obdarenje slovesno v prisotnosti kraj. šol. sveta in učiteljstva. 62 otrok prejelo je razna oblačila, ki so se kupila za podarjeni denar. Ta je dobil čevljice, oni klobuček in suk-njico, mnogi pa kar celo obleko.

Veseli, ki je nudajalo revne otroke, prejemši oblačila iz rok ljudomilega gosp. župana, je bilo veliko; radovali so se ž njimi pa tudi stariši, ker so bili rešeni skrbi, ki jih je radi obleke mučila.

Pred razdelitvijo in po razdelitvi govoril je otrokom g. dekan Koprivnikar, po razdelitvi pa tudi vrli naš župan gosp. Jelovšek. Oba gospoda sta mladino lepo poučevala ter jo unemala k hvaležnosti, kojo naj posebno z lepim obnašanjem, s pridnostjo pa tudi z molitvijo razodevajo. Besede, govornice o pravem času, na primernem mestu in od tako čislanih mož, napravijo utis. Zato upamo, da naša mladina lepih nauk, ki jih je slišala ta dan, ne bo zabila.

Slovesnost zaključil je zahvalni govor skoro na pol slepega, sicer pa jako nadarjenega in pridnega mladeniča.

Marsikateri spoštovanih čitateljev si bode mislil, kako je bilo le mogoče s 100 gld. napraviti toliko obleke in obutala. Na to moramo odgovoriti, da bi tudi gosp. župan z omenjeno vsoto ne bil izhajal. Toda izgledi vlečejo. Tukajšnji prijatelji pridne šol. mladine — omenimo mej mnogimi družimi veleč. gosp. Frana Kotnik-a — slišavši o lepem daru, dodali so blage volje toliko, da je bilo mogoče večino revnih učencev obdarovati. — Vrh tega sta gosp. župan in gosp. predsednik kraj. šol. sveta sama nakupila potrebno blago, ter dogovorila se tudi z rokodelci, kar je dobri uspeh zadeve izdatno pomnožilo.

Naj bode za to v imenu obdarovane mladine v imenu starišev in učiteljev izrečena presrečna zahvala, pred vsem preblagorodnemu gosp. Jožefu Gorupu za prelepi dar, domačim dobrotnikom za njihovo pomoč, gosp. županu in gosp. predsedniku kraj. šol. sveta, za njihov trud. Vsemogočni naj vsem povrne stoterno, kar so revnim otrokom dobrega storili!

Domače stvari.

— (Osebna vest.) Cesar je dovolil, da sme Lavantinski knezoškof dr. M. Napotnik obdržati naslov dvornega kaplana.

— (Celjski opat Wretschko) je za vodenico tako hudo bolan, da ni nobenega upanja več in da so ga že prevideli s svetstvi za umirajoče.

— (Imenovanja.) Gosp. Josip Cepuder, nadučitelj v Litiji, imenovan je učiteljem na II. mestni šoli. Gospodična Nežika Zupan postala je učiteljica, gospodična Minka Marolt podučiteljica pri Sv. Jakobu in E. Witschl podučiteljica na nemški ljudski šoli v Ljubljani.

— (Netaktnost v šoli.) Poroča se nam, da je znani — a ob enem tudi smešni — Ljub-

ljanski sportsman profesor dr. Oskar Gratzy dovolil si danes v VI. b. razredu gimnazije poseben sport: smešiti slovenskega mecena Josipa Gorupa zaradi njegovih veldušnih ustanov. — Zares, z lepimi vzgojevatelji mladine osrečuje nas naša učna uprava!

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 5. januarja t. l. igral se bode izven predplačila in z znižano ustopnino ljudski igrokaz „Na Osojah“. V ponedeljek dne 6. t. m. igral se bode „Strijc bogatin“, prva igra v II. predplačilni dobi. Dramatično društvo omislilo si je za II. dobo nove dekoracije ter bode uprizorilo dramo „Naš prijatelj Njeklužev“ že tekoči mesec.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj ponavljala se je iz češčine poslovenjena burka „Jednaja zapoved“. Igrala se je izvrstno. Ob sebi šaljivi prizori, zanimivi zapletki in izborna igra uplivali so na občinstvo toli ugodno, da veselost mej predstavo ni ponehala in da se je lahko vsakdo dovolj nasmejati. Igralci so vsi vršili svoje vloge na splošno pohvalo. Uprav izborna sta igrala gospa Borštnik-Zvonarjeva in g. Borštnik, a tudi drugi neso zaostajali. Gospodičina Gostičeva je igralna sila prve vrste, isto velja o gospodičini Nigrinovi, gospodičina Slavčeva pa poslednji čas prav lepo napreduje. Izmej večjih ulog imenovati nam je še gg. Danilo, Perdan, Verovšek in Lovšin, osobito pa je treba pohvaliti g. Slavka, ki se kakor v operati, tako tudi v igrah pri vsakem nastopu odlikuje in se je gledališkemu občinstvu zelo prikupil. Gledališče bilo je le srednje obiskano, kar je tem bolj obžalovati, ker je bila predstava, kakor smo že rekli izborna.

— (Silvestrova veselica v Čitalnici Ljubljanski) bila je prijetna in zabavna, vender je bilo vidno, da je nekoliko zaostajala za svojimi prednicami. Udeležba ni bila tolika, kakor prejšnja leta, to pa menda zaradi tega ne, ker čitalnični odbor letos ni povabil društvnikov „Sokola Ljubljanskega“. Zakaj se to ni zgodilo, nam ni znano, vsekakor pa trdimo, da čitalnični odbor v tem oziru ni dobro pogodil, kajti Čitalnica in Sokol sta društvi, drugo na drugo navezani in vzajemnost mej njima je — dolžnost. Kar se tiče vspeh, omeniti nam je, da je vojaška godba domačega pešpolka jako marljivo in precizno svirala. Moški zbor odlikoval se je v Stosovi „Brže junaci na ples“, brez dvojbe najboljša točka pa je bil Burgerellov šaljivi „Predpustni potpourri“ s spremljevanjem glasovira, gosli in družih šaljivih godal, ki so ga kostumovani g. pevci izvajali uprav v zmislu skladateljevem, vzbujali mnogo veselosti in priznanja. Genée-jeva „Laška salata“ se ni posrečila. Pela se je preveč resno in pogrešali smo onega karikovanja, katero je neobhodno potrebno, da se doseže uspeh. Pri loteriji so brdke prodajalke jako ljubeznivo skrbele, da drobiž nikogar ni preveč težil, o polnoci pa je gosp. dr. Gregorič v kratkih in krepkih besedah nagovoril prisotno občinstvo, želeč mu veselo novo leto, na kar se je pričelo čestitanje od mize do mize, naposled pa improvizovan, a jako živahen ples, ki je trajal par ur.

— (V Zagrebu) umrl je na starega leta dan nagloma g. Guido vitez Pongratz v 67. letu dobe svoje. Porojen 1822. leta v Slovenski Bistrici, preselil se je 1854. leta na Hrvaško, katera mu je postala druga domovina in v katerej si je pridobil veliko bogastvo in razna dostojanstva. Za industrijo hrvaško ima pokojnik mnogo zaslug, ustanovil je več tovarn, bil predsednik hrvaški eskomptni banki ter zgradil ob svojih troških vicinalno progo Vrdnik Ruma. Hrvaški listi posvečujejo pokojniku jako laskave nekrologe, eskomptna banka razobesila je črno zastavo. V m. p.!

— (V Ormoži) umrl je dne 29. m. m. Fran Kmetitsch, umirovljeni okrajni sodnik in strastni pristaš tamošnjih nemškutarjev.

— (Izžrebanje) Dne 2. januarja l. 1890. izžrebane so bile 4% obveznice kranjskega deželnega posojila, katerih glavinski zneski se bodo dne 1. julija 1890. l. v imenski vrednosti izplačali: po 10.000 gl. št. 83, po 5.000 št. 55, po 1000 št. 192, 210, 291, 336, 459, 497, 522, 674, 715, 1034, 1057, 1496, 1514, 1584, 1608 1755, 1771, 1872, 1898, 2022, 2036, 2047, 2152, 2184. Po 100 gld. št. 22, 26, 156, 161, 185, 278, 341, 345, 348, 384 395, 471, 479, 527, 569, 629, 637, 647, 710, 712, 781, 821, 832, 851, 940, 1008,

1121, 1159, 1427, 1433, 1456, 1550, 1579, 1708, 1717, 1826, 1836, 1854, 2005, 2171, 2193, 2273, 2377, 2605, 2636, 2931, 2956, 2981. Navedene obveznice z izžrebanimi glavinskimi zneski v imenski vrednosti bode kranjska deželna blagajnica v Ljubljani izplačevala omenjenega dne, držaje se dotičnih veljavnih predpisov.

— (Osepnice) hudo razsajajo v Železni Kapli, v Beli in „Pri Jezeru“ na Koroškem.

— (V Gradaci na Kranjskem) odprla se je danes s pošto združena brzozjavna postaja z omejeno dnevno službo.

— (V Dolenji Podgori,) Černomaljskega okraja bili so pri občinski volitvi izvoljeni, in sicer županom Ivan Kurre iz Zagozjdaca, Ivan Weidertisch iz Dolenje Podgore in Martin Maurin iz Gorenje Podgore pa odbornikoma.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 1. januarja. Vse vesti, da je car zbolel, so popolnoma neosnovane.

Peterburg 1. januarja. „Nov. Vremja“ piše ob imenovanju škofov in konstatuje pravljivost papežev. Vlada in narod ruski bila sta vedno tolerantna proti katolicizmu. Ruski katoličani uživajo iste pravice, kakor luteranci, in Armenci. Vatikanu bode rešitev škofovskega vprašanja izvestno koristna ter dokaz, da je papež popolnoma pravilno ravnal, grajavši umešavanje duhovščine v politiko.

Bruselj 1. januarja. Kraljevski dvorec danes deloma pogorel. Vse umetelne zbirke uničene, stanovanje kraljevo se je pa ohranilo. Princesinjo Klementino so komaj rešili. Ogenj nastal je ob 2 1/4 uri popoldne vsled napačne kurilne naprave.

Bukurešt 1. januarja. Tukaj veliko ljudij za hripo zbolelo. Izmej vojaštva zbolelo do včeraj zvečer 1557 mož.

London 1. januarja. Salisbury zbolel za hripo, a mu je že odleglo.

Pariz 2. januarja. Pri novoletnem vsprejemu diplomatov odgovoril Carnot na papežev nuncija nagovor, zahvaljujoč se na izraženih voščilih za francoskega naroda velikost in blaginjo republike. Rekel je potem: Zjedinjene svoje napore uravnali bomo tako, da bomo nadaljevali pričetno največje delo miru in napredka. Do tega cilja z Vašo prosvetljeno podporo in z dobro voljo tako dostojno v naši sredini zastopanih vlad in narodov tudi pridemo.

Bruselj 2. januarja. Ogenj v dvorci Laeken širil se je hitro, se je le malo rešiti moglo. Dvorec pogorel do obzidja.

Razne vesti.

* (Častiželen krojač.) V jednej zadnjih sej Brusselske akademije znanostij je prečital tajnik v veliko veselost članov pismo nekega krojača, kateri izraža željo, da bi postal član akademije znanostij, ker je o njej že toliko lepega slišal.

* (Nov čitatelj mislij.) Poroča se iz Londona: Treba videti, da se verjame. Te dni je kazal tu umetnost svojo čitatelj mislij Rus, doktor Onofrov. Ta se osebe, katere misli hoče vedeti, niti ne dotakne ne, in stoji pred njo z zavezanimi očmi. Ne ugame le številke, ki so se zapisale, temveč reši še težje naloge. Tako se je oseba, sedeča pred njim, zmisli, da za šalo vzame klobuk jednemu zraven sedetih in ga dene drugemu na glavo. V dveh minutah je Onofrov uganil to misel in pokazal s prstom osobi, s katerimi se je nameravala ta šala, dasi je imel zavezane oči.

* (Nesreča Marka Twaina.) Kakor poroča „Herold“ je Mark Twain dosegel take uspehe, kakor še noben humorist ne pred njim. Njegove knjige donesajo mu na leto 80 000 dolarjev. Srečen pa pisatelj vender ni, in to zategadel ne, ker se soproga njegova ne smejeati dovtipom njegovim.

* (Romantično.) V Harkovskem preiskovalnem zaporu prigodil se je nedavno sledeči, romantično se glaseči dogodek. Ljubčka mladega dekleta so zaprli, ker so ga dolžili tatvine. Dekle si je jako prizadevalo, da bi videlo ljubčka svojega, pa vse je bilo zaman. Zmislila se je deklica, da bode sama krala, potem jo bodo zaprli in bode v ječi videla ljubčka. Ukrala je neko malovredno reč in res so jo zaprli v ječo, v katerej je bil ljubček njen. Svojega namena pa le ni dosegla. Ljubčka so izpustili, predno sta se mogla videti, ker se je bilo pokazalo, da je nedolžen. Vest o tem je dekle tako potrla, da se je v ječi samo umorilo.

* (Električni prašič.) „New-Yorker Staatszeitung“ pripoveduje nastopno dogodbo: Pred prodajalnico v St. Paulu, viselo je na kavlji

pol prašiča, lepo pripravljenega. Po cesti priteče pes, ki je tudi prašiča zagledal. Šel je k njemu in začel vohati. Jedva pa je prišel z gobcem blizu prašiča, je zavpil in tuleč bežal proč. Drugemu psu se je ravno tako zgodilo. Ko se je ravno tako tretji in četrti pes stisnil rep pod noge in cvileč jo potegnil, se je zbralo več ljudij in jelo ugibati, kaj je temu vzrok. Jeden lastnikov prodajalnice je tudi hotel se prepričati, kaj je to, in jedva se je dotaknil prašiča, že je skočil proč, kakor bi ga bil gad pičil. Ko so stvar preiskavali, so se preverili, da je kavelj, na katerem je visel prašič, bil prišel v dotiko z žico električne svetilnice in je vsled tega bil prašič ves električen postal.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-5)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoja
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

1. januarja.

Pri **Malčiču**: Vasovič iz Trsta. — Unterman z Dunaja.
Pri **avstrijskem cesarju**: Rebolj iz Višnje gore.
— Zavodl iz Pazna. — Kukovič iz Kranja. — Ivančič iz Trbovlj. — Ernesti iz Tržiča.
Pri **Bavarskem dvoru**: Barberus iz Kočevja.
Pri **južnem kolodvoru**: Heller iz Beljaka. — Gregorisch iz Gorice.

Umrla so v Ljubljani:

30. decembra: Jožef Javernik, delavec, 29 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko. — Neža Cvelbar, kajzarica, 74 let, Kravja dolina št. 11, za oslabljenjem.
31. decembra: Franca Starin, delavčeva hči, 3 mes., Gruberjeve ulice št. 5, za božjastjo.

Št. 5890.

Oznaniilo.

Dne 9. januarja 1890 ob 10. uri dopoldne vršila se boče v hiši št. 56 v Kranji prodaja v zapuščino Marije Berčič spadajočega, neobremenjenega, na 1900 gl. cenjenega posestva vlož. št. 68 kat. občine Kranj s hišo št. 56 v Kranji.

Cenilni zapisnik in dražbeni pogoji, po katerih ima ponudnik pred ponudbo položiti 10% varščino, zamorejo se pregledati pri tem sodišči.

C. kr. okrajno sodišče v Kranji,

dne 30. novembra 1889.

Br. 781/K. š. v.

(1077)

Natječaj.

U tom kotaru imajo se popuniti dva mjesta učiteljice III vrsti na dvorazrednih pučkih školah u Jelšanah i u Klanj, od kojih prva sa slovenskim, zadnja s hrvatskim učevnim jezikom.

Sa ovimi službami je skopčana plaća po 320 for. i uživanje stanova u naravi.

Molitelji neka svoje obložene prosbenice po prilici putem ureda do 4. tjedna ovamo predložé.

C. kr. kotarsko škol. vieće Volosko

dne 28. decembra 1889.

Zanesljivega agenta

išče trgovska firma na veliko s primerno plačo na mesec in z navadnimi procenti.

Taisti bodi zmožen slovensčine v govoru in pismu: pozna naj dobro kraje in razmere po slovenskem Goriškem in po celem Notranjskem.

Pismena vprašanja napišejo naj se s potrebnimi pojasnili o osobi in pa o dosedanjem poslu z: „J. A. Nabrežina poste restante“.

(1072-2)

IVAN JAX
v Ljubljani.

Velika zaloga

šivalnih strojev
za rodovine in obrtnike.

Cenike pošiljam
zastonj in
franko.

(942-8)

Loterijske srečke 31. decembra.
V Pragi: 55, 75, 25, 4, 79.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
31. dec.	7. zjutraj	745.4 mm.	0.0° C	brezv.	megla	3.00 mm.
	2. popol.	745.4 mm.	2.8° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	746.2 mm.	0.8° C	sl. szh.	megla	dežja.
1. jan.	7. zjutraj	746.9 mm.	0.2° C	brezv.	obl.	0.90 mm.
	2. popol.	746.2 mm.	2.0° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	746.2 mm.	0.8° C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 1.2° in 1.0°, za 4.1° in 3.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 2. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	85.85	—	86.10
Srebrna renta	86.30	—	86.70
Zlata renta	108.45	—	108.75
5% marena renta	101.15	—	101.15
Akcije narodne banke	919.—	—	924.—
Kreditne akcije	319.—	—	321.50
London	117.90	—	117.85
Srebro	—	—	—
Napol.	9.37	—	9.34
C. kr. cekini	5.59	—	5.58
Nemške marke	57.95	—	57.77 1/2

VIZITNICE

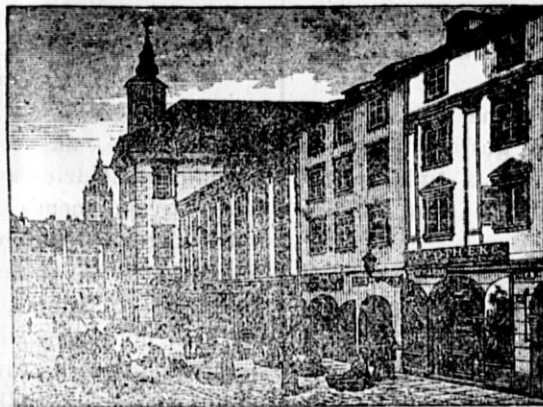
priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

(1021-3)

Gradec: Lekarna Vendelina pl. Trnkóczy-ja, deželna lekarna, Sackstrasse.
Dunaj: Lekarna Viktorja pl. Trnkóczy-ja, „pri sv. Frančišku“, (ob jednom kemična tovarna), V., Hundsturmstrasse 113. (1035-3)

Dunaj: Lekarna Julija pl. Trnkóczy-ja, „pri zlatem levu“, VIII., Josefstädterstrasse 30.
Dunaj: Lekarna dr. Otona pl. Trnkóczy-ja, „pri Radec-kiju“, III., Radetzkyplatz 17.

Nepresegljivo za zobe
je

I. salicilna ustna voda

aromatična, upliva okrepčevala, joče, zabranjuje gnjilobo zob ter odstranjuje iz ust neprijetni duh. Jedna velika steklenica 50 kr.

II. salicilni zobni prašek

splošno priljubljen, upliva jako okrepčevala, joče ter ohranjuje zobe svetlo bele, à 30 kr.

Navedeni sredstvi, o katerih je došlo mnogo zahvalnih pisem, ima vedno sveži v zalogi ter vsak dan po pošti pošilja

lekarna Trnkóczy

v Ljubljani

zraven rotovža.

Zunanja naročila se s prvo pošto razpošiljajo.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Otci in sinovi.

Roman. Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal André Theuriet, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodník.

Spisal Emile Souvestre, prevlel Muhoder. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 10 kr., po pošti 15 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

OPOMBA: „Trije jayni govori“ so razprodani.

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jelínek. Poslovenil Podvidovski. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenev, poslovenil M. Mállovh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

grozdjem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik Velja 25 kr.